

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **S., a. s., R.**, so sídlom v K., proti povinnému **A., s. r. o.**, so sídlom v B., **pre 9 782,40 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. Er 902/00, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B., Exekútorský úrad B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. decembra 2002 sp. zn. 4 Co 391/02, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 26. novembra 2001 č. k. Er 902/00 – 18 exekučné konanie, ktoré sa začalo dňa 7. 6. 2000 pred súdnym exekútorom JUDr. L. B., B., povereným na vykonanie exekúcie Okresným súdom Bardejov číslo poverenia X. z 20. 6. 2000 na základe návrhu oprávneného z 23. 5. 2000 a exekučného titulu – Výkazu dlžných telekomunikačných poplatkov č. P. z 19. 10. 1999 vydaného O. – Prešovský kraj podľa § 57 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku zastavil a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť exekútorovi trovy exekúcie vo výške 800 Sk v súlade s § 203 Exekučného poriadku vo výške podľa vyhlášky č. 288/1995 Z. z.

Krajský súd v Prešove uznesením z 31. decembra 2002 sp. zn. 4 Co 391/02 odvolanie súdneho exekútora proti uzneseniu súdu prvého stupňa odmietol ako oneskorene podané

(§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že posledným dňom lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu súdu prvého stupňa, doručeného exekútorovi 7. 1. 2002, bol deň 22. 1. 2002, ale keďže odvolanie podal až 1. 2. 2002 urobil tak po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty na podanie odvolania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu (aj uzneseniu okresného súdu) podal dovolanie súdny exekútor. Trval na včasnom podaní odvolania v súlade s § 204 ods. 2 O. s. p. vzhľadom na nesprávne poučenie súdu prvého stupňa, že proti jeho uzneseniu nie je odvolanie prípustné. Namietal aj nesprávne právne posúdenie veci v krátení trov exekúcie súdmi nižších stupňov. Žiadal, aby boli zrušené uznesenia krajského i okresného súdu v časti, ktorou bolo rozhodnuté o trovách exekúcie.

Oprávnený a povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska, pričom dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.) alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239

ods. 2 písm. b/ O. s. p.) alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Nakoľko v danej veci uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení (bolo napadnuté uznesenie o odmietnutí odvolania), dovolanie podľa § 239 O. s. p. proti nemu nie je prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na takýto návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z obsahu dovolania možno vyvodit', že súdny exekútor (okrem nesprávneho právneho posúdenia veci z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie) namieta odňatie mu možnosti konať pred súdom postupom odvolacieho súdu, ktorý jeho odvolanie odmietol napriek tomu, že ho podal včas (§ 204 ods. 2 O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Súd prvého stupňa odvolaním súdneho exekútora napadnutým uznesením proti výroku o trovách exekúcie rozhodol dňa 26. 11. 2001. Podľa § 37 ods. 1 v tom čase platného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) účastníkmi exekučného konania sú oprávnený a povinný. Teda nie aj súdny exekútor (až zákonom č. 32/2002 Z. z. účinným od 1. 2. 2002 došlo k zmene tak, že v § 37 ods. 1 sa na

konci pripája veta : „Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkmi konania je aj poverený exekútor.“). Preto pokiaľ exekútor podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa, podal ho ako neoprávnená osoba na podanie odvolania. Správne preto odvolací súd rozhodol, ak jeho odvolanie odmietol aj keď z iného dôvodu (ako oneskorene podané). Preto týmto postupom odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti exekútora konať pred súdom.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia súdneho exekútora boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ale nezakladali by prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil správny právny predpis a či ho správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, prichádzalo do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o takýto prípad v danej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie súdneho exekútora podľa Občianskeho súdneho poriadku neprípustné. Preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok neprípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úspešnému oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: